

معلمان برتر

در حوزه فاوا

مریم فرحمند

● ایده استفاده از فناوری در فرایند تدریس و یادگیری چگونه در شما شکل گرفت؟

○ لیزا: در سال ۲۰۰۷ در کنفرانسی در نیویورک شرکت کردم و سخنرانی آلن نوامبر^۱ را شنیدم. او درباره اسکایپ، توئیتر، وبلاگ نویسی، ویکی و سایر ابزارهای فناوری صحبت می کرد. آن موقع در مورد هیچ کدام از این ابزارها اطلاعاتی نداشتم اما از کنفرانس که به خانه رفتم، برای همه این ابزارها حساب کاربری ساختم. از فردای آن روز دانش آموزانم وبلاگ نویسی را آغاز کردند.

● استفاده از این شیوه تدریس را چگونه آغاز کردید؟ در کارگاه خاصی شرکت کرده اید و یا مربی یا کتاب خاصی به شما در این راه کمک کرده است؟

خانم لیزا پاریزی^۱ یکی از چهل نامزد جایزه جهانی معلم برتر در حوزه فاوا و جایزه «مدرسه ابتدایی دنتون اونبو»^۲ آمریکاست. او در کلاس دانش آموزانش را تشویق می کند که به یکدیگر کمک کنند و در نتیجه، دانش آموزان برای بهتر شدن، انگیزه می گیرند. لیزا به وسیله اسکایپ دانش آموزانش را در سرتاسر جهان به دیگران متصل می کند، جلسات گفت و گوی بر خط با کارشناسان و نویسندگان برگزار می کند و پروژه های مشترک پژوهشی بلندمدت مانند «بلایای طبیعی و ما» (برنده جایزه پروژه ویکی) را سازماندهی می کند. مشروح گفت و گوی مکتوب گفت و گو کننده با خانم پاریزی است.

از چه زمانی از فاوا در کلاستان استفاده می کنید؟ لیزا: حدود ۳۰ سال است که در کلاس از فناوری استفاده می کنم. ابتدا فقط از نرم افزار واژه پرداز و پاورپوینت برای تدریس استفاده می کردم. پس از آنکه دسترسی به اینترنت فراهم شد، همه چیز تغییر کرد.

● **لیزا:** توئیتر به من بیشترین کمک را کرده است. بودن در کنار آدم‌هایی که به استفاده از فناوری علاقه‌مندند، بهترین شیوه یادگیری است. اگر من به این آدم‌ها در مدرسه دسترسی نداشته باشم، می‌توانم با آن‌ها به‌طور برخط ارتباط برقرار کنم. شبکه آموزشی شخصی من در شناسایی ابزار جدید مرا به روز می‌کند، در استفاده از ابزار خاص به من کمک می‌کند، در پیاده‌سازی پروژه‌ها به من ایده می‌دهد، و زمانی که دانش‌آموزانم موفقیتی کسب می‌کنند، با من جشن می‌گیرند.

● وقتی تلفیق فاوا در کلاستان را آغاز کردید، واکنش مدرسه، اولیا و دانش‌آموزان چه بود؟

● **لیزا:** دانش‌آموزانم هیجان‌زده شده بودند و مشتاق بودند چیز جدید را امتحان کنند. اولیا در ابتدا نگران بودند و می‌خواستند مطمئن شوند که فرزندانشان امنیت دارند. پس جلسه‌ای برای اولیا برگزار کردم و به آن‌ها اطمینان دادم که عکس، نام و اطلاعات شخصی دانش‌آموزان را در اینترنت قرار نمی‌دهم و به دانش‌آموزانم هم یاد دادم که در محیط‌های برخط امنیت خود را حفظ کنند. مدیریت مدرسه هم تا زمانی که اولیا را راضی نگه می‌دارم، خشنود است.

● برای استفاده از فناوری در کلاس با چه چالش‌هایی روبه‌رو بوده‌اید؟

● **لیزا:** وقتی این شیوه را شروع کردم، استفاده از فناوری در مدرسه‌ها رایج نبود. بنابراین، اغلب اتفاق می‌افتاد که نمی‌توانستیم از محیط‌های آنلاین به خاطر مسائل فنی استفاده کنیم اما چون این روش جدید بود من شخصاً با بسیاری از سازندگان ابزارها تماس می‌گرفتم و زمانی که مسئله‌ای پیش می‌آمد، از آن‌ها می‌خواستم که برای حل آن به کلاس بیایند. همچنین تعداد رایانه‌های ما زیاد نبود؛ بنابراین، دانش‌آموزان به‌صورت چرخشی از چهار رایانه در کلاس استفاده می‌کردند. آدم هر کاری از دستش برآید انجام می‌دهد تا نتیجه بگیرد.

● بهترین و ارزشمندترین تجربه‌ای که در استفاده از فاوا به‌دست آورده‌اید، چیست؟

● **لیزا:** شیوه تدریس من تغییر کرده است. من در مورد طراحی جهانی برای یادگیری آموخته‌ام.

یکی از نتایج استفاده از فناوری این است که دانش‌آموزان به راحتی به منابع مختلف دسترسی پیدا می‌کنند و دانش خود را به صورت‌های مختلف نشان می‌دهند. این طور نیست که حتماً در همه مدرسه‌ها یک شیوه پیاده شود. هر دانش‌آموز برای خودش کسی است و شیوه یادگیری فردی دارد. دیگر دانش‌آموزان به خاطر اینکه نمی‌توانند موضوع واحدی را بخوانند یا امتحان یکسانی بدهند، شکست را تجربه نمی‌کنند. اگر دانش‌آموزان اطلاعاتی را که لازم است، به‌دست آورند و بتوانند در عمل، دانش و یادگیری‌شان را نشان دهند برای من کافی است.

خیلی پیش می‌آید که همکارانم یا مسئولان مدرسه به اتاق من می‌آیند تا با من در مورد موضوعی صحبت کنند اما نمی‌توانند مرا پیدا کنند. چون در آن زمان، من و گروهی از دانش‌آموزانم روی زمین نشسته‌ایم و در حال یادگیری در مورد الکترونیستیم؛ به جای اینکه من به تنهایی در مقابل کلاس در حال تدریس الکترونیستیم باشم

● **نقش شما به عنوان معلم در کلاسی که به شیوه تلفیقی مدیریت می‌شود در مقایسه با کلاسی که به شیوه سنتی برگزار می‌گردد، چیست؟**
● **لیزا:** امروزه من بیشتر تسهیل‌گر هستم تا معلم. یادگیری به عهده دانش‌آموزانم است و من فقط آن‌ها را در مسیر درست هدایت می‌کنم. خیلی پیش می‌آید که همکارانم یا مسئولان مدرسه به اتاق من می‌آیند تا با من در مورد موضوعی

صحبت کنند اما نمی‌توانند مرا پیدا کنند. چون در آن زمان، من و گروهی از دانش‌آموزانم روی زمین نشسته‌ایم و در حال یادگیری در مورد الکترونیستیم؛ به جای اینکه من به تنهایی در مقابل کلاس در حال تدریس الکترونیستیم باشم. این شیوه برای من بسیار شیرین‌تر است، دانش‌آموزانم با چالش‌های بیشتری روبه‌رو می‌شوند که هم من و هم آنان را بیشتر درگیر یادگیری می‌کند.

* پی‌نوشت‌ها

1. Lisa Parisi
2. Denton Avenue Elementary School
3. Ellen November

